

Slovenska kratka proza

Kdor kolikor toliko sproti prebira slovensko prozo zadnjih deset in več let, je najbrž že ugotovil, da je doživela nepričakovan razmah tako po obsegu in po številu imen kot po raznolikosti zvrsti, vse od romana do kratke proze. In prav na kratko prozo smo vas tokrat želeli še posebej opozoriti. Izbor avtorjev in tekstov ni antološki, prej naključen, nastal je na osnovi normalnega dotoka prispevkov naših bolj ali manj rednih sodelavcev, njihova skupna objava naj bi le pritegnila vašo pozornost, vsaj tako upamo, tudi na to zvrst, ki v senci »velikih« tekstov, zlasti romana, ostaja pogosto in po krivici premalo prisotna v naši zavesti. Ur.

Marjan
Rožanc

Legenda o Mahdiju Halladžu

Ko so Arabci poselili obale Sredozemlja in se naselili še globoko v Afriko in Španijo, niso bili več samo najsposobnejši ljudje, ki so uporabljali papir in s trgovsko spretnostjo kracali po njem svoje preproste številke s tolikšno naglico, da jim Latinci in Bizantinci niso mogli več niti slediti, temveč tudi najsrečnejše ljudstvo. Prerok Mohamed jim je zapustil Koran, najbolj človeško knjigo na svetu. Kadar so jo prebi-

rali, zlasti tista poglavja o Mohamedovem boju z nevernimi prebivalci Meke, o zaupljivem in vse razumevajočem preroku na eni strani in zahrbtnih in pohlepni trgovcih na drugi, so bili spričo Mohamedove potrpežljivosti globoko ganjeni in so nesramežljivo točili solze. V sveti knjigi pa ni bila samo razneženost: v njej so v prvem delu našli čudovite podobe o koncu sveta in poslednji sodbi in vrsto čudežnih naravnih pojavov, ki so pričali o vzvišenosti in vsemogočnosti Boga, v drugem delu zgodovino starih ljudstev in njihovih prerokov, v tretjem pa skrbno pripravljen zakonik, ki jim je v zgoščenem jeziku pripovedoval, kaj je dobremu muslimanu priporočljivo in kaj prepovedano. In ta knjiga